

[Margrete Auken]

hænderne for meget, meget kort tid siden, og den skal til vedtagelse i begyndelsen af marts.

Endnu forefindes der ikke i vores sekretariat et tilstrækkeligt antal eksemplarer til, at vi kan sætte eksperterne i vores eget bagland i gang. Man må nærmest flå de få eksemplarer, der findes, ud af hænderne på medarbejderne i det danske sekretariat, og det er urimeligt.

Det er også af en anden grund utrolig svært at arbejde med dette. Nordisk Råds opbygning og især Nordisk Ministerråds opbygning er stort set uigennemskuelig. Der er embedsmandskomiteer, der arbejder mere eller mindre stift – stabilt, men det er ikke til at finde ud af hvordan. Det er ikke til at få oplysninger frem, og jeg skal endelig nævne som det sidste og for mig ganske chokerende, at da jeg i et anfald af virkelig ansvarlighed forsøgte at få et indblik i, hvordan forberedelsen til denne plan var foregået, og for omkring fire uger siden via sekretariatet søgte aktindsigt, så jeg kunne få kendskab til forberedelserne – vi har jo ikke de muligheder, som vi har ved lovbehandlingen herinde, der strækker sig over en lang periode, og hvor man kan stille spørgsmål – og til, hvordan Danmark har behandlet denne sag, hvordan forberedelsesniveauet har været, i hvilket omfang de berørte fagministerier har været inddraget, hvilke instrukser der har foreligget, hvor vi har afvist, osv. Der er en masse skjult og åbenlys kritik af Danmarks rolle i dette, og det ville være godt at få det af- eller bekræftet og at kunne lave et godt forberedende arbejde.

Jeg har endnu ikke fået svar fra finansministeriet. Jeg har efter utallige rykkere fået en mundtlig oplysning om, at man under henvisning til udenvælts magter ikke ville give mig den aktindsigt, men situationen er grotesk, og jeg kan lige sige, at jeg tror, at i de andre nordiske lande, i hvert fald Sverige, er det langt lettere at få sagerne oplyst. Jeg kunne naturligvis bruge de kilder, men det er urimeligt, at man skal ud i en piratvirksomhed, og at folkettingen ikke bliver behandlet ordentligt af ministerierne. Man har en gang imellem en fornemmelse af, at der bliver set lidt på os som lidt subversive elementer, som kun er til ulejlighed for ministerrådet.

Vi skal nu have den nævnte debat om små 14 dage, og jeg vil meget håbe, at ministeren

for nordiske anliggender kommer op og lover bedre muligheder for arbejdet med det her. Hverken ministeren, ministerrådet eller folkettingen er tjent med, at vi er ude i gisninger og beskyldninger og i at være henvist til det, jeg før kaldte piratarbejde. Det ville være godt, om ministeren kunne sige: selvfølgelig skal vi give al den hjælp, det er muligt at give, og det er med meget stor forsigtighed, man nægter os oplysninger i stedet for bare generelt at lukke for hele maskineriet. Det ville glæde mig.

Endelig vil jeg sige, at de ting, som hr. Anker Jørgensen nævnte i forbindelse med handlingsplanen, vil jeg ikke komme tættere ind på her. Vi får jo debatten om små 14 dage og kan så ved den lejlighed komme til at diskutere, hvilken vej det nordiske samarbejde går.

Der er én ting, jeg synes skal nævnes i relation til hr. Anker Jørgensens bemærkninger. Hr. Anker Jørgensen sagde, at man altid kan kritisere det, der ikke er der. Vi må ikke glemme, at det alt sammen er pebernødder i de nordiske landes budgetter. Det, vi får et fingerpeg om gennem den plan, der foreligger her, er: i hvilken retning skal det nordiske samarbejde gå? Hvad er det, man vil satse på? Og i den sammenhæng er det altså ikke ligegyldigt, at alle de områder, der har med miljø, med kultur, med uddannelse at gøre, alt det, som er det traditionelt nordiske, som har sikret os vores velfærd indtil nu, faktisk er stort set nulstillet, og at man satser traditionelt OECD-agtigt, sådan at man en gang imellem får en fornemmelse af, at det er den kedeligste ende af EF, vi nu skal til at kanalisere op i Norden, i stedet for at vi i Norden skulle være en inspiration for EF, OECD og resten af verden. Jeg tror faktisk, at vi har noget at byde på, og glæder mig til den debat, vi skal have, hvor der på grund af de lave budgetrammer er vid mulighed for at diskutere, hvad vej vi vil gå, hvad det er, vi skal satse på, og hvorfor vi opretholder et nordisk samarbejde. Vi har andre grunde til det end fædrelandssangene og nostalgien.

Aase Olesen (RV):

Den betænkning, som er på dagsordenen i dag, er beslutningsforslag nr. B 97, hvori udenrigsudvalget tager stilling til beretningen